

ЗА ЛЕНІНСКІЯ КАДРЫ

ОРГАН
парткома,
прафкома
і рэктарыята
Беларускага
дзяржаўнага
універсітэта

КЛІМЕНЦІИ ЕФРЭМАВІЧ ВАРАШЫЛАУ

Таварыш Варашылаў Кліменцій Ефрэмавіч нарадзіўся 5 лютага 1891 года ў сяле Верхні, быўшай Екацерынаслаўскай губерні. Бацька тав. Варашылава — вартулік жалезнай дарогі. З-за свайго «сабодамыслия» часта быў без работы, маці работала падвешна «ў людзях».

Будучы нарком з ранняга дзяцінства перанёс беднасць. Працаваць ён пачаў ужо з 6—7 год, спачатку зборшчыкам калгара на шахтах, затым падпаскам у намяшчыка. Маленькі Клім батрачыў, працаваў «хлопчыкам» на шахтах і ў майстэрнях.

У 1896 годзе тав. Варашылаў паступае рабочым на завод пры станцыі Алчаўская. Тут ён пападае ў катэгорыю «неблаганадзейных». Яго сістэматычна праследваюць адміністрацыя, паліцэйскія і «начальства». Але гэта толькі паскорыла пераход тав. Варашылава на шлях рашучай рэвалюцыйнай барацьбы.

У 1899 годзе над яго кіраўніцтвам у чыгуна-ліцейным цэху ўспыхае забастоўка, у выніку якой тав. Варашылаў быў арыштаван. Пасля вызвалення з-над арышту тав. Варашылаў з гадзі быў без работы, бо ўсе заводы і шахты Далбаса адкавалі ў прыёме «смуц'яну», занесенаму ў «чорныя спісы» палітычна «неблага надзейных».

Толькі ў 1908 годзе тав. Варашылаў ўдалося паступіць на завод Гартмана ў Лутанск, дзе ён уступае ў Расійскую сацыял-дэмакратычную рабочую партыю і адразу далучаецца да фракцыі большэвікоў.

У 1905 годзе тав. Варашылаў на заводзе Гартмана кіруе забастоўкамі рабочых, дзейнасцю баявых атрадаў і арганізоўвае дэпутацкія сходы рабочых. У час другой забастоўкі на тым-жа заводзе, якая закончылася расстрэлам рабочых, Варашылаў быў арыштаван і заключан у турму. У 1906 годзе па патрабаванню тысячы луганскіх рабочых Варашылаў быў вызвалены з турмы. У 1906 годзе, у дні рэакцыі, тав. Варашылаў ухадзіць у падполле.

У пачатку 1906 года тав. Варашылаў быў паслан луганскай арганізацыяй на Статгольскі з'езд партыі, дзе сустраўся з Леніным і радам другіх выдатных большэвікоў. Пасля партыйнага з'езда Варашылаў прымае актыўны ўдзел ва ўзбраенні рабочых, працуе па падрыхтоўцы партыйнай арганізацыі да баявых дзеянняў.

У 1907 годзе тав. Варашылаў, як луганскі дэлегат прымае ўдзел на агульна-партыйным з'ездзе ў Лондане. Па прыездзе са з'езда ён арыштоўваецца і высылкаецца на тры гады ў Архангельскую губерню. У канцы 1907 года тав. Варашылаў робіць пабег у Баку, дзе і працуе ў большэвіцкай арганізацыі сумесна з таварышом Сталіным. У 1908 годзе яго накіроўваюць у Пензбург на надпольную работу, і дзе зноў яго арыштоўваюць і вы-

сылаюць у Архангельскую губерню, але і ў сысылцы ён не прыпыняе рэвалюцыйнай работы. У 1912 годзе тав. Варашылаў перомеўся з сямкі ў Далбас, дзе яго арыштоўваюць і высылаюць у Чарніцкі край. У 1914 годзе тав. Варашылаў зноў у Далбасе, адкуль бяжыць у Царыцын і паступае рабочым на сарматын завод. З моманту аб'ядлення імперыялістычнай ваіны ён актыўна выступае супроць яе.

З першых дзён Лютаўскай рэвалюцыі тав. Варашылаў працуе ў Петраградскім савеце рабочых дэпутатаў у якасці члена бюро фракцыі большэвікоў. У лютым 1917 года па патрабаванню луганскага пролетарыята ён едзе туды, дзе і выбіраецца старшынёй савета рабочых дэпутатаў.

Усё перадакрэтычніцкі перыяд тав. Варашылаў ўзмоцнена працуе над узбраеннем рабочых, над стварэннем атрадаў Чырвонай гвардыі. У сакавіку 1918 года тав. Варашылаў вядзе барацьбу з нямецкімі акупацыйнымі войскамі на чале арганізаванага ім партызанска-комуністычнага атрада.

У красавіку 1918 года ўсе партызанскія атрады, якія дзейнічалі супроць немцаў былі рэарганізаваны ва Украінскую армію, камандуючым якой быў выбран тав. Варашылаў.

З лістапада 1918 года тав. Варашылаў камандуе 10-й арміяй. Прадуючы на Украіне, тав. Варашылаў выбіраецца членам ЦК РКП(б). З мая 1919 года тав. Варашылаў камандуе 14-й арміяй. Яго абарона Царыцына — бліскучая старонка ў гісторыі Чырвонай Арміі.

Тав. Варашылаў разам з таварышам Сталіным арганізуе Чырвоную конніцу. З кастрычніка 1919 года тав. Варашылаў назначаецца членам Раўнаенсавета 1-й Коннай арміі.

Тав. Варашылаў прымае ўдзел на дзёнкім, польскім і врангелеўскім франтах. У 1921 годзе тав. Варашылаў камандуе войскамі Паўночна-Каўказскай ваеннай акругі. На X з'ездзе партыі выбіраецца членам ЦК ВКП(б) і з таго часу выбіраецца ў ЦК усімі наступнымі партыйнымі з'ездамі.

З 1924 года тав. Варашылаў з'яўляецца членам Раўнаенсавета ЭССР. З 1926 года з'яўляецца членам Палітбюро ЦК ВКП(б).

Пасля смерці Фрунзе тав. Варашылаў з'яўляецца кіраўніком усімі ўзброенымі сіламі Савецкага Саюза. Пад кіраўніцтвам тав. Варашылава Чырвоная Армія вырасла ў магутную сілу, якая зорка стаіць на ахове граніц Савецкага Саюза.

У барацьбе з трацкізмам і правымі тав. Варашылаў праявіў непрымірную ленынскую рашучасць і адданасць партыі Леніна—Сталіна.

За баявыя заслугі тав. Варашылаў узнагароджан 4-ма ордэнамі Чырвонага Сцяга і гапаровай зброяй.

На фабрыках, заводах, у вайсковых часцях і навучальных установах з велізарнай актыўнасцю і энтузіязмам праходзяць перадвыбарчыя сходы

Працоўныя горада Менска з любоўю і радасцю аднадушна вылучаюць сваімі кандыдатамі ў дэпутаты Вярхоўнага Савета Саюза вялікага правадыра народду Іосіфа Вісарыёнавіча СТАЛІНА і яго саратніка жалезнага наркома абароны Кліменція Ефрэмавіча ВАРАШЫЛАВА.

***

ПАСТАНОВА

АГУЛЬНАГА СХОДА СТУДЭНТАУ, НАВУКОВЫХ РАБОТНІКАУ І АДМІНІСТРАЦЫЙНА-ТЭХНІЧНАГА ПЕРСАНАЛУ БДУ, РАБОЧЫХ АГК І СТУДЭНТАУ РАБФАКА

Абгаварыўшы пытанне аб вылучэнні кандыдата ў дэпутаты Савета Саюза па Менскай гарадской выбарчай акрузе — ад студэнтаў, навуковых работнікаў і адміністрацыйна-тэхнічнага персаналу БДУ, рабочых АГК і студэнтаў рабфака, беспартыйных і камуністаў, агульны сход пастанаўляе:

1. Кандыдатам ў дэпутаты Савета Саюза Вярхоўнага Савета СССР па Менскай гарадской выбарчай акрузе ад студэнтаў, навуковых работнікаў і адміністрацыйна-тэхнічнага персаналу БДУ, рабочых АГК і студэнтаў рабфака, беспартыйных і камуністаў вылучыць таварыша Варашылава Кліменція Ефрэмавіча — народнага камісара абароны СССР, першага маршала Савецкага Саюза, вернага саратніка правадыра народду таварыша Сталіна.

2. Агульны сход просіць таварыша Варашылава даць сваю згоду быць членам дэпутата Савета Саюза Вярхоўнага Савета СССР па Менскай гарадской акрузе.

3. Даручыць прадстаўнікам, выбраным на сходзе Беларускага дзяржаўнага універсітэта, вылучыць на перадвыбарчы акруговы паралэле прадстаўнікоў працоўных кандыдатаў у дэпутаты Савета Саюза Вярхоўнага Савета СССР па Менскай гарадской выбарчай акрузе першага маршала Савецкага Саюза, жалезнага наркома абароны, слаўнага палкаводца нашай роднай Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі — Кліменція Ефрэмавіча Варашылава.

М А С К В А,

НАРОДНАМУ КАМІСАРУ АБОРОНЫ СССР ТАВАРЫШУ К. Е. ВАРАШЫЛАВУ

Мы, студэнты, навуковыя работнікі, адміністрацыйна-тэхнічны персанал БДУ, рабочыя АГК і студэнты рабфака, сфармулявалі для абмеркавання і вылучэння кандыдатаў у Вярхоўны Совет СССР, аднадушна рашылі вылучыць Вас, дарагі таварыш Варашылаў, кандыдатам у дэпутаты ад Менскай гарадской выбарчай акругі ў Совет Саюза.

Вы, дарагі таварыш Варашылаў, родны і блізкі сэрцу кожнага партыйнага і незартыйнага большэвіка, сэрцу кожнага патрыота нашай сацыялістычнай радзімы.

Мы Вас ведаем і горача любім, як бліжэйшага і вернага саратніка Леніна і Сталіна, як бяспартыйнага, непакіснага большэвіка-пролетарыя, прысвяціўшага ўсё сваё жыццё, усе свае сілы і нястомную энергію беззаветнай барацьбе за справу рабочага класа, за шчасце і радасць народаў СССР, за вялікую сігнату Маркса — Энгельса — Леніна—Сталіна.

Мы ведаем Вас, дарагі таварыш Варашылаў, як бліжэйшага і вернага друга нашага любімага правадыра, оцкі і наставніка, роднага таварыша Сталіна, разам з якім Вы, таварыш Варашылаў, на ўсіх этапах барацьбы за сацыялізм, пеламіна і беззаветна змагаліся за выкананне заветаў Леніна, паказваючы ўсім нам узоры большэвіцкай непрымірнасці і бладгаснасці ў барацьбе і разгроме ворагаў пана.

Ваша слаўнае імя вядома кожнаму з нас, як імя жалезнага палкаводца нашай

роднай, любімай Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі, якая пад Вашым кіраўніцтвам расла, загартоўвалася і стала самай магутнай, самай сільнай у свеце арміяй, здольнай у любую мінуту сакрушальна разграміць ворага на той тэрыторыі, адкуль ён прыдзе, калі ён папрабуе парушыць свяшчэнныя граніцы савецкай зямлі.

Мы ведаем Вас, родны наш Кліменцій Ефрэмавіч, як лепшага блізкага друга Беларускага народа. Мы ведаем, як у годы прамацянскай ваіны Вы у першых родах рускага рабочага класа, узначальваючы жалезныя палкі Чырвонай Арміі, дэпамагалі Беларускаму народу ачысціць сваю зямлю ад крывавак германскіх і польскіх акупантаў, памешчыкаў і капіталістаў.

Мы ведаем Вашу нястомную работу па ўмацаванні Беларускай Савецкай Сацыялістычнай Рэспублікі — баявога фартыста Савецкага Саюза на заходніх граніцах і Вашы нястомныя клопаты аб росце і росквіце шчаслівага Беларускага народа.

Мы просім Вас, дарагі таварыш Варашылаў, даць сваю згоду быць членам дэпутата Савета Саюза Вярхоўнага Савета СССР ад Менскай гарадской выбарчай акругі і абяцаем Вам апраўдаць Ваша давер'е даўлейшай беззаветнай барацьбой за справу Леніна—Сталіна, за поўны перамогай коммунізма.

Па даручэнню агульнага схода
ПРЭЗІДЫУМ.